

har jo talt for denne Sag med en saadan Varme, at jeg ikke tror mig i Stand til at gjøre Thinget velvilligere overfor denne Sag, end han allerede har gjort. Naar jeg har stillet dette Underændringsforslag, er det, fordi jeg tror, at det vil være et praktist Vink til at løse denne Sag paa en fornuftig, hensigtsmæssig og økonomisk Maade. Det, der før mig er Hovedsagen, er nemlig at komme bort fra det gamle Projekt Syderuplinien, som vil være en langt dyrere og ikke nær saa tilfredsstillende Linie for de Egne, som Banen kommer til at betjene. Jeg behøver i den Henseende ikke at sige noget Videre end at bede de ærede Medlemmer, der ville tænke over denne Sag, at fremkalde for sig selv Billedet af et Kort over Nordvestsjælland; de ville da snart se, at den Linie, som jeg ønsker over Avdebo Dæmning, vil komme til at ramme et Opland, der er en bredere Del af Landet der, end Syderuplinien vil kunne. Dette kunne De selv se paa Kortet lige saa godt som jeg. Til yderligere Støtte for min Tanke skal jeg kun tilføje, at naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds sagde, at man derved vil forbigaa et Par Sogne, er det rigtigt nok, men man vil paa den anden Side tage nogle andre Sogne med (Kasnuksen: Nei!). Jo, det maa det ærede Medlem virkelig forlade mig. Man vil tage to, tre Sogne med, som nu ligger ugunstig, nemlig det Distrikt, man kalder Tudsensæs, og man vil derved komme et Hjørne af Odsherred betydeligt nærmere, end naar man skal over til Syderup. Linien vil ramme ligesaa mange Sogne og Landsdele, ja, jeg tror, at naar man vil opgjøre det geografisk nøiagtigt, vil den Linie, jeg foreslaar, ramme vistnok endnu flere. Dertil kommer, at Retningen over Avdebo Dæmning vil komme til at ramme den bedste og jævne Egn. Det kan være, at der er Noget i, at vi skulle begunstige de magrere Dele af Landet; det skal jeg ikke indvende Noget imod, men jeg vil dog sige, at ligesom at kjøre omkring for at finde de daarligste Pletter, tror jeg ikke er hensigtsmæssigt, og det er netop det, Syderuplinien vil gjøre. Den vil ramme dels de vanskelige Terræforhold, dels de lange, smalle Strækninger, som ere tyndt beboede og af temmelig tarvelig Bestaafenhed. Det veed det ærede Medlem selv, som bedst kjender sine egne Baner, at de virkelig ikke bære Glæde. Derved vil man ramme paa en lang, ganske smal Linie nogle af de ringere Dele af Landet, hvorimod vi ved den anden Linie vilde faae nogle af de bedste Egne baade Syd og Nord for Avdebo Dæmning og

vilde naae til det meget bebyggede og udparcellerede Tusnæs og vilde dernæst strag bryde ind i Midten af det brede og frugtbare Odsherred. Jeg er saa heldig i den Henseende, at denne Sag ikke saadan særlig berører — maaste slet ikke — enten min Valgkreds eller den Egn, hvor jeg bor. Det vil i alle Tilfælde komme til at krydse udenom, saa ogsaa i den Henseende kan jeg se meget mere upartist paa Sagen, blot tage rent praktist Hensyn paa Grund af det Lokalfjendskab, jeg har til Egnen og Forholdene der. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at skulle vi naae et praktist Resultat, som vi kunne blive tilfredse med og faae et tilfredsstillende Udbytte af, maa vi som sagt bort fra Syderuplinien og faae slaaet Dæmningslinien fast. Nu mente det ærede Medlem af Hensyn til mit Forslag, at det var uheldigt saadan at slaa Noget fast. Men det slaar ikke ret Meget fast, det har jo vide Grændser, jeg har jo stillet det saadan, at det kun gjælder en Underjøgelse af en Linie „ikke østligere end Holbæk og ikke vestligere end Mørkøv Station over Avdebo Dæmning“, det vil altjaa sige ikke til Syderup; der indenfor er der et temmelig betydeligt Stykke at bevæge sig paa. Naar jeg har gjort det og stillet det saadan, er det ganske vist min Mening, at det Sandsynligste og Rimeligste vil blive det, at den Linie, naar den en Gang i Tiden kommer — hvad jeg vil ønske maa sse snart, det ønsker jeg lige saa meget som det ærede Medlem — faar sit Udgangspunkt fra Holbæk, gaar et lille Stykke sammen med den nordvestsjællandste Jernbane og saa først krydser ind ved Tusnæs Dæmning osv. Det anser jeg for det Rimeligste, men jeg har netop ikke villet slaa det fast, jeg har netop givet saa vide Rammer, at man kan gaa helt over til Mørkøv, hvis der en Gang skulde blive en anden Plan for en midtjøllandsk Jernbane, saa at man i Stedet for Gaffelbanen, som der nu har været Tale om, skulde komme til en enkelt Overstjøringsbane, som skulde gaa lige direkte mellem den vestjøllandske og nordvestjøllandske Bane og saa videre. Det har jeg netop ikke villet foregive, tværtimod, jeg har stillet det aabent saadan, at man, hvis det senere skulde vise sig praktist, kunde gaa lige over Linien, og hvis det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer vilde lægge Mærke dertil, hvad man jo bedst ser paa Kortet, vil netop Linien fra Slagelse over Dæmningen til Odsherred — Mørkøv ligger netop lige i Linien — blive den lige Linie, en Linie paa fladt og jævnt Terrain. Den Linie er ikke udelukket; jeg tror nu ikke, at det vil blive et hensigts-